

การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่าน

ฉิรนนท์ ปานศุภวัชร* และอุบลวรรณ ส่งเสริม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

*Corresponding author: pansuppawat_t@silpakorn.edu

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 2) ประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น โดยเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน และศึกษาความสุขในการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 50 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา ร่วมกับระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) คู่มือการใช้รูปแบบ 3) เครื่องมือประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test แบบ dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) หลักการ 1.2) วัตถุประสงค์ 1.3) ขั้นตอนการเรียนรู้ คือ กระตุ้นก่อนอ่าน คาดเตาและวางแผน อ่านและแลกเปลี่ยน และสรุปสิ่งที่อ่าน 1.4) การวัดและประเมินผล และ 1.5) ปัจจัยความสำเร็จ 2) ประสิทธิผลของการใช้รูปแบบ พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และนักศึกษามีความพยายาม กระตือรือร้น และเพลิดเพลินในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียนเป็นกลุ่มผ่านระบบออนไลน์ เห็นคุณค่าในตนเอง มีเป้าหมายในการพัฒนาตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอนผ่านการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น ทั้งนี้ ผลการวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษที่ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานเป็นทีม ผ่านการใช้กิจกรรมที่หลากหลายและมีความสุขในการเรียน

คำสำคัญ : 1. การพัฒนาารูปแบบ 2. การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ 3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 5. ความสุขในการเรียนรู้

The development of an English interactive approach and collaborative learning instructional model to enhance reading comprehension ability

Thiranan Pansuppawat^{*} and Ubonwan Songserm

Faculty of Education, Silpakorn University, Nakhon Pathom 73000, Thailand

^{}Corresponding author: pansuppawat_t@silpakorn.edu*

Abstract

This research aimed to 1) develop an English interactive approach and collaborative learning instructional model and 2) measure the effectiveness of the model by comparing students' reading comprehension ability before and after using the instructional model and studying students' happiness toward the instructional model. The sample group consisted of 50 first-year undergraduate students from the Faculty of Engineering and Industrial Technology, Silpakorn University, enrolled in the second semester of the academic year 2021, selected using a simple random sampling method. The research employed a mixed-method approach, utilizing research and development procedures. The research instruments included: 1) an English interactive approach and collaborative learning instructional model, 2) an instructional manual for the model, and 3) evaluation tools for measuring the effectiveness of the model, including a test measuring English reading comprehension ability and a survey measuring happiness in learning. Mean, standard deviation, dependent t-test, and content analysis were used for data analysis. The study found that: 1) the English teaching model consisted 5 components which are 1.1) principles, 1.2) objectives, 1.3) learning steps, including pre-reading stimulation, prediction and planning, reading and exchanging, and summarizing what is read, 1.4) measurement and evaluation, and 1.5) success factors; and 2) the effectiveness of using the model revealed that students' English reading comprehension ability significantly increased after the intervention at a statistical level of significance of 0.05. Additionally, overall happiness in learning among students was high. Students demonstrated effort, enthusiasm, and enjoyment in various classroom activities conducted as group work through online systems. They recognized their own worth, set goals for self-improvement, and had good interactions with peers and instructors through the use of the developed model. The research findings can be applied to English language teaching to provide learners with opportunities for teamwork through diverse and enjoyable activities, fostering happiness in learning.

Keywords: 1. The development of instructional model 2. Interactive approach 3. Collaborative learning
4. English reading comprehension 5. Happiness in learning

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือว่ามีค่าสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยนโยบายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษากำหนดให้นักศึกษามีการทดสอบภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษาโดยสามารถเทียบเคียงผลกับ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) แต่จากข้อมูลผลการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของไทยจากการสำรวจของสำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของ EF (Education First) ปี ค.ศ. 2020 ประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 89 จาก 100 ที่อยู่ในกลุ่มที่มีทักษะภาษาอังกฤษ “ระดับต่ำมาก” และมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2018 เป็นต้นมา (EF English Proficiency Index [EF EPI], 2021) มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องจัดทำเกณฑ์มาตรฐานและการทดสอบความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ (Silpakorn University, 2019) ซึ่งการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนต้องอาศัยความสามารถทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ข้อมูลจากการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ก่อนเข้าศึกษาไม่ได้สูงมากนักถ้าเทียบกับคณะอื่น ๆ และยังต้องการการพัฒนาให้สูงขึ้น (Jantarach, 2011) ทั้งนี้ การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและใช้มากที่สุด (Grabe, 1991) เพราะเป็นทักษะที่เชื่อมโยงบูรณาการกับทักษะอื่น ๆ ได้ง่าย แม้ว่าจะมีการบรรจุวิชาภาษาอังกฤษลงในหลักสูตรหลายวิชาตั้งแต่ในระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา แต่นักศึกษาจำนวนมากก็ยังคงมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ จนทำให้เกิดปัญหาในการอ่านมาจากหลายปัจจัย ส่วนหนึ่งเป็นเพราะวิธีการสอนที่ไม่เหมาะสม (Duangloy, 2015) อีกทั้งพบว่าปัญหาที่สำคัญที่สุดในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจคือผู้เรียนไม่สนใจในการเรียนภาษา (Lin, 2014)

ดังนั้น การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจำเป็นต้องนำกระบวนการการอ่านที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการเรียนการสอน นั่นคือ การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) เป็นกระบวนการที่ทุกองค์ประกอบเกี่ยวข้องกัน การอ่านทำงานร่วมกันอย่างดีเพื่อช่วยทำให้เกิดความรู้ความสามารถในการทำความเข้าใจถ้อยคำตามตัวอักษรที่อ่าน การสื่อความหมายจากถ้อยคำ สำนวน และความคิดรวบยอด

ในการเดาความหมายทั้งหมดผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ Nuttall (1996) กล่าวว่า การใช้รูปแบบกระบวนการอ่านอย่างมีปฏิสัมพันธ์จะช่วยให้การอ่านเพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์สนับสนุนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมและลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในห้องเรียนได้ จึงเป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมและนำมาใช้ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน สอดคล้องกับ D. W. Johnson, R. T. Johnson and Holubec (1994) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น เห็นคุณค่าความแตกต่าง และใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกดีและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญความเครียดและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

นอกจากนี้ การสอนแบบปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างอิสระ มีการปรึกษาหารือ แสดงความคิดเห็นของตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ส่งผลให้มีความมั่นใจและแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลดีกับผู้เรียนโดยตรง หากผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี เพิ่มความสนใจ การจดจำ กระตือรือร้น และมีความรู้สึกอยากที่จะเรียนรู้มากขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสุข จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ในปัจจุบัน (Bundasak, Chaowiang, Jungasem, Rojana, & Thainkumsri, 2017) ความสุขในการเรียนจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรคำนึงและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ จะตั้งใจเรียนและเรียนได้ดี และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Chatkupt, Choochart, Praphrittham, & Tantirittisak, 2001) จากการสัมภาษณ์ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนสามารถตอบคำถามท้ายบทอ่าน หากคำตอบได้จากบทอ่าน และแปลความหมายของข้อความที่ปรากฏในบทอ่านได้ แต่ผู้เรียนไม่สามารถตอบคำถามจากการตีความบทอ่าน ซึ่งในการตีความ ผู้อ่านจำเป็นต้องทำความเข้าใจข้อความที่อ่าน และใช้ความรู้หรือความคิด ประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงเพื่อตีความสิ่งที่ตนอ่านได้ อีกทั้งผู้เรียนไม่สามารถแยกองค์ประกอบหรือรายละเอียดในบทอ่าน ดังนั้น จากเหตุผล

ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบการจัดการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น และศึกษาความสุขในการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยอยู่บนทฤษฎีและแนวคิด ดังนี้

1. การพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยใช้หลักการและแนวคิดการพัฒนาแบบการสอนของ "ADDIE Model" ซึ่งเป็นแนวคิดของ Kruse (n.d.) ที่ได้เสนอขั้นตอนในการออกแบบและพัฒนาแบบ 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นวิเคราะห์ (analysis) 2) ขั้นตอนออกแบบ (design) 3) ขั้นพัฒนา (development) 4) ขั้นนำไปใช้ (implementation) และ 5) ขั้นประเมินผล (evaluation) และใช้แนวคิดการวิจัยและพัฒนา (research and development) เป็นการศึกษาทั้งที่เป็นวิจัยพื้นฐานและวิจัยประยุกต์ มีจุดมุ่งหาความจริงเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ในการหาความรู้ทางวิชาการ และการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ (Nillapun, 2015) ซึ่งในการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ (Khammanee, 2019)
2. แนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านเข้าใจและเลือกที่จะจำหน่วยความคิดแต่ละหน่วยในประโยคต่าง ๆ จากนั้นสรุปความหมายที่เชื่อมโยงระหว่างอนุประโยคหรือประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อมาสร้างรูปแบบหรือสังเคราะห์ความคิดหลักของบทอ่านนั้น ประกอบด้วยกลยุทธ์การอ่านที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเก็บข้อมูลในหน่วยความจำของตนเองได้ (Haney, 1986) อีกทั้ง

ผู้อ่านจำเป็นต้องนำความรู้เดิมมาใช้ในการคาดคะเนสิ่งที่อ่าน ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาใช้ทำความเข้าใจบทอ่าน (Bartlett, 1978; Barchers, 1998) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) กระตุ้นก่อนอ่าน (activate prior knowledge) 2) คาดเดาล่วงหน้า (predict) 3) อ่านและทำความเข้าใจ (read and try to understand) และ 4) สรุปสิ่งที่อ่าน (summarize) (Palincsar & Brown, 1986; Rosenshine & Meister, 1994; Chattiwat, 2000; Oczkus, 2018)

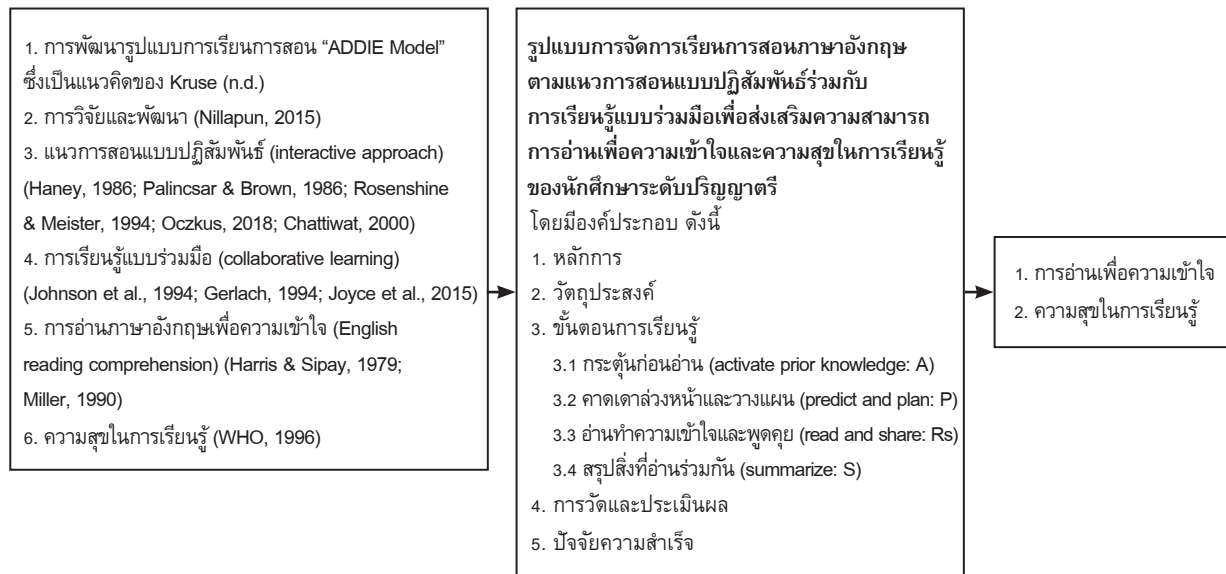
3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) เป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยแนวคิดของ Johnson et al. (1994) เสนอว่าการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เน้นให้ผู้เรียนร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน ช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสรุปขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) แบ่งกลุ่มผู้เรียนและเสนอหัวข้อ (selection of group and topic) 2) วางแผนร่วมกัน (planning) 3) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในและนอกกลุ่ม (group discussion) และ 4) สรุปร่วมกัน (summary) (Gerlach, 1994; Joyce, Weil, & Calhoun, 2015)

4. การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (English reading comprehension) ตามแนวคิดพื้นฐานของ Bloom's taxonomy ประกอบด้วย 1) ระดับความจำ (memory) 2) ระดับแปลความ (translation) 3) ระดับตีความ (interpretation) 4) ระดับประยุกต์ใช้ (application) 5) ระดับวิเคราะห์ (analysis) 6) ระดับสังเคราะห์ (synthesis) และ 7) ระดับประเมินผล (evaluation) ในส่วนของ Harris and Sipay (1979) และ Miller (1990) กล่าวถึงระดับของการอ่านเพื่อความเข้าใจตรงกัน ประกอบด้วย 1) ระดับแปลความ (textually explicit comprehension) 2) ระดับตีความ (textually implicit comprehension) 3) การวิเคราะห์และวิจารณ์ (critical reading) และ 4) ความคิดสร้างสรรค์ (scripturally implicit comprehension) จากระดับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสรุปการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบ่งเป็นระดับต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) การแปลความตามบทอ่าน 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้

5. ความสุขในการเรียนรู้ (happiness in learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ผู้เรียนมีความพึงพอใจ มีความชอบ สนใจ ตั้งใจเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ WHO (1996) ระบุว่าความสุขเป็นความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย

จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ ที่ทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข ผู้วิจัยสังเคราะห์ความสุขในการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าเชิงบวก มีอารมณ์ที่ดี ผู้เรียนตอบสนองสิ่งเร้า 2) ด้านสังคม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและผู้สอน เข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนตอบสนองโดยการมีความเข้าใจ รับฟัง ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและผู้สอน แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระและ

ยินดีที่ทำงานร่วมกัน และ 3) ด้านจิตใจ ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เชื่อมมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ มีเป้าหมายในการพัฒนาตัวเอง (Ruchirat, 2015) วิธีวัดความสุขในการเรียนรู้สามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ การสังเกตขณะดำเนินการสอน บันทึกหลังสอน และการประเมินตนเองของนักเรียน จากแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลของผู้วิจัยสามารถสรุปแนวคิดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (research and development) และใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (mixed methods research) ด้วยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเสริมด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ (Creswell & Plano Clark, 2011; Nillapun, 2015) โดยมีรายละเอียดกระบวนการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (research: R1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (analysis: A) เป็นขั้นตอนของการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ความต้องการ และความจำเป็นของผู้เรียน (learner's need analysis) เพื่อร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีรายละเอียดจากการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการออกแบบการเรียนรู้ โดยใช้แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนมีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

(unstructured interview) และการสอบถามความต้องการของนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English skills development) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยศิลปากร มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (checklist) จำนวน 5 ข้อ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (development: D1) เพื่อออกแบบและพัฒนาแบบ (design and development: D&D) ดำเนินการโดยนำข้อมูลจากขั้นที่ 1 มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน จากนั้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 9 คน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คน อาจารย์ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และอาจารย์ด้านทฤษฎีและการประเมินผล จำนวน 1 คน ที่ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง (validity) ของรูปแบบ คู่มือการใช้รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ค่าความสอดคล้องระหว่าง 4.00-4.92 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.28-0.51 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด และเครื่องมือประกอบรูปแบบ ได้แก่

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 4.15-4.95 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.16-0.36 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.28-0.72 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22-0.67 โดยมีข้อสอบที่ต้องแก้ไข จำนวน 4 ข้อ ซึ่งปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นวิเคราะห์คุณภาพด้านความเชื่อมั่นโดยหาค่าของแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (reliability) เท่ากับ 0.87 และแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 3.80-5.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.45 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (research: R2) การทดลองใช้

รูปแบบกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ทำการประเมินผลการเรียนรู้โดยเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังใช้รูปแบบ และศึกษาความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยใช้การวิจัยเชิงทดลองแบบการวิจัยก่อนการทดลอง (pre-experiment design) โดยใช้แบบการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (one group pretest-posttest design) และการทดลองแบบอนุกรมช่วงเวลา (time series design) ซึ่งมีการทดสอบระหว่างและหลังการใช้รูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการ

เรียนรู้แบบร่วมมือ และ 2) เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้แก่ รูปแบบคู่มือการใช้รูปแบบ และเครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบ ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การกำหนดประชากร ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประชากรคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนรายวิชา 081 103 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (English skills development) มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 1,730 คน

2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 1 กลุ่มการเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ใช้กลุ่มการเรียนเป็นหน่วยสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 50 คน

3. การดำเนินการทดลองการใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยประเมินตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ระยะเวลาของการทดลองใช้รูปแบบ จำนวน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ใช้เวลา 6 สัปดาห์รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การดำเนินการทดลองและเครื่องมือที่ใช้การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ

วัตถุประสงค์	รูปแบบการทดลอง	ก่อนเรียน	ระหว่างเรียน	หลังเรียน	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังใช้รูปแบบ	One group pretest-posttest design	ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	-	ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	t-test แบบ dependent
	T1 = การประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน X = การทดลองใช้รูปแบบ T2 = การประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน					
ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ	Time-series design	-	ศึกษาความสุขในการเรียนระหว่างเรียนหลังจากการใช้แผนการเรียนรู้ที่ 2 และ 4	ศึกษาความสุขในการเรียนหลังการใช้แผนการเรียนรู้ที่ 6	แบบบันทึกความสุขในการเรียน	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
	X = การทดลองใช้รูปแบบ T1, T2 = การศึกษาความสุขในการเรียนระหว่างเรียน T3 = การศึกษาความสุขในการเรียนหลังเรียน					

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (development: D2) เพื่อประเมินประสิทธิผลรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (evaluation: E) ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ dependent เป็นการใช้นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 4 ระดับ คือ 1) การแปลความตามบทอ่าน 2) การตีความจากสิ่งที่อ่าน 3) การวิเคราะห์องค์ประกอบ และ 4) การนำข้อมูลที่อ่านไปใช้ แบบทดสอบมีลักษณะแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2. ศึกษาความสุขในการเรียนรู้ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบ ซึ่งเป็นแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ 2) ด้านสังคม และ 3) ด้านจิตใจ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert จำนวน 20 ข้อ และการเขียนบันทึก (journal writing) จำนวน 5 ข้อ ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

จากการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพร่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วย 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) คู่มือการใช้รูปแบบ และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ ประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน มีความสอดคล้องทั้งฉบับ เท่ากับ 4.54 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50 ซึ่งมีความสอดคล้องมากที่สุด และผลการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือประกอบรูปแบบที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความ

สามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ ผลการประเมินความสอดคล้องพบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าความสอดคล้องทั้งฉบับ เท่ากับ 4.78 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42 และผลจากการนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 คน ซึ่งมีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.28-0.72 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22-0.67 โดยมีข้อสอบ จำนวน 4 ข้อ ที่ต้องทำการแก้ไข ได้แก่ ข้อ 8, ข้อ 14, ข้อ 24 และ ข้อ 38 ผลการวิเคราะห์คุณภาพด้านความเชื่อมั่น โดยหาค่าของแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (reliability) เท่ากับ 0.87 ในส่วนของผลการประเมินความสอดคล้องของแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ พบว่าแบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ มีค่าความสอดคล้องทั้งฉบับ เท่ากับ 4.71 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 9 คน ให้ได้มาซึ่งรูปแบบเพื่อนำไปทดลองใช้กับนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างต่อไป มีรายละเอียดของรูปแบบ ดังนี้

หลักการ: การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะนำเอาประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ตั้งคำถาม คาดเดาเนื้อหา คิระหว่างที่อ่าน ความเชื่อมโยง และสรุปความ โดยการเรียนรู้ดังกล่าวจะช่วยให้ผู้อ่านพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ขั้นตอนการเรียนรู้:

1) กระตุ้นก่อนอ่าน (activate prior knowledge: A) ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้น ๆ และให้ผู้เรียนแสดงความรู้เดิมออกมา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการอ่าน

2) คาดเดาและวางแผน (predict and plan: P) ผู้เรียนคาดเดาเนื้อหาหรือเหตุการณ์ล่วงหน้า (prediction) และวางแผนการอ่านร่วมกันกับเพื่อน

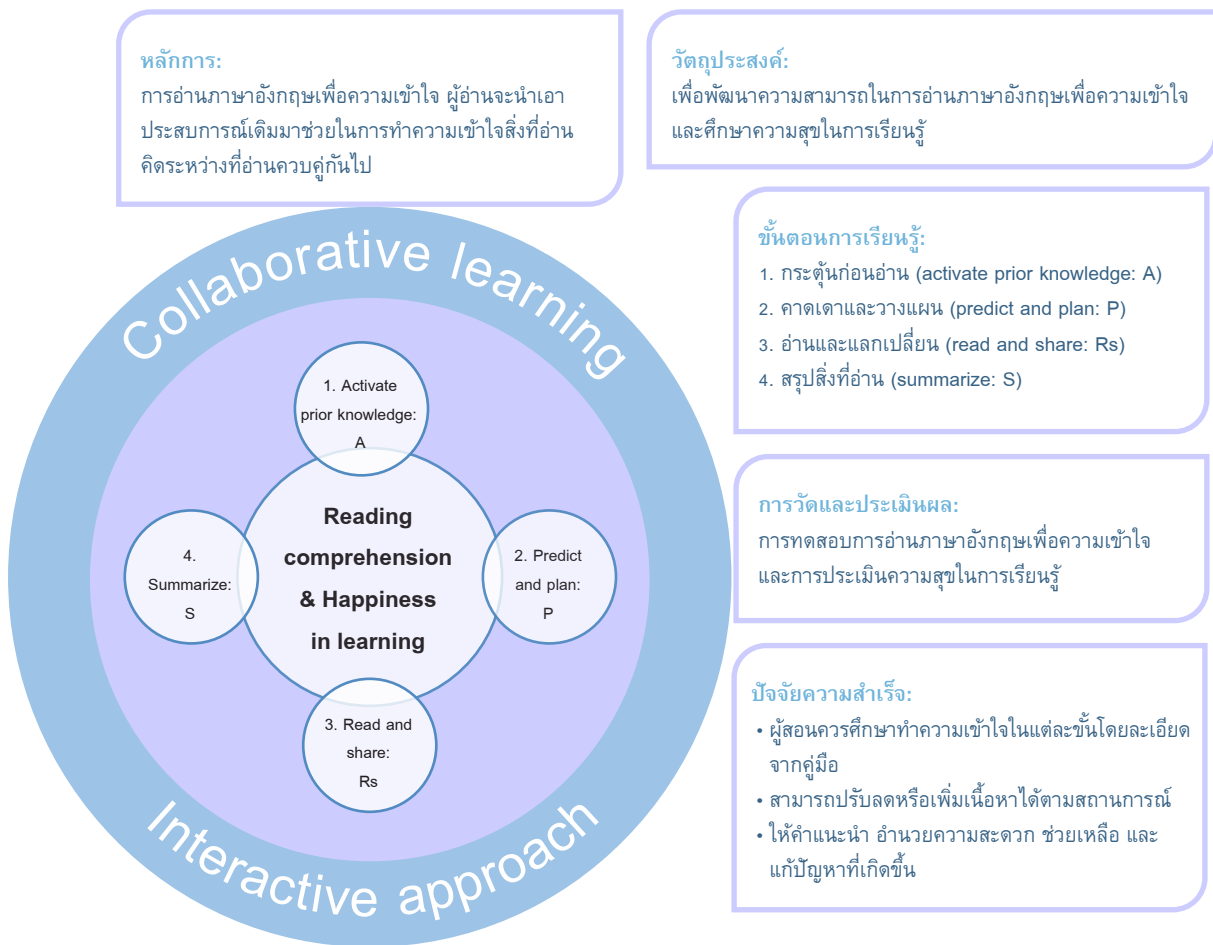
3) อ่านและแลกเปลี่ยน (read and share: Rs) ผู้เรียนคาดเดาความหมายของคำศัพท์ ทำนายเหตุการณ์ขณะที่อ่าน สังเกตคำเชื่อมโยงประโยคต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์

ของแต่ละประโยคชัดเจนยิ่งขึ้น และขั้นสุดท้ายหลังการอ่าน ผู้สอนจะช่วยเหลือผู้เรียนในการอ่าน

4) สรุปสิ่งที่อ่าน (summarize: S) เป็นขั้นการประเมินความสามารถในการอ่าน ผู้สอนสามารถใช้กิจกรรมหรือแบบฝึกหัดในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์บทอ่าน หรือให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจคร่าว ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

การวัดและประเมินผล: การทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ และการประเมินความสุขในการเรียนรู้

ปัจจัยความสำเร็จ: ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละขั้นโดยละเอียดจากคู่มือ รวมถึงจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินการได้อย่างราบรื่น โดยผู้สอนสามารถปรับลดหรือเพิ่มเนื้อหาได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสมและตามความสามารถของผู้เรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในเวลาที่ตนเองกำหนด รวมถึงเป็นผู้ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนและการทำกิจกรรมของผู้เรียน รายละเอียดดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (APRsS Model) (ที่มา : Thiranan Pansuppawat)

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ประเมินก่อนและหลังการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้ผลการเปรียบเทียบดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	ระดับ	D	S.D. (D)	t	df	sig
ก่อนเรียน	40	24.86	5.83	61.70	ปานกลาง					
หลังเรียน	40	30.30	5.17	75.75	ดี	5.44	6.13	7.92	49	0.000

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ค่า t เท่ากับ 7.92 องศาอิสระ เท่ากับ 49 ค่า Sig เท่ากับ 0.000 แสดงว่า ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาหลังเรียน ($\bar{x} = 30.30$, S.D. = 5.17) อยู่ในระดับดี สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 24.86$, S.D. = 5.83) ที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการ

เรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.000 < 0.05)

2. ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ในภาพรวมต่อการใช้รูปแบบ ประเมินโดยใช้แบบบันทึกความสุขในการเรียนรู้ นักศึกษานับที่ระหว่างและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ได้ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ในภาพรวมดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ในภาพรวม

ผลการประเมิน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		รวมเฉลี่ย		อันดับ	ระดับความสุข
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านอารมณ์	4.07	0.70	4.07	0.73	4.09	0.77	4.08	0.74	1	มากที่สุด
2. ด้านสังคม	3.78	0.89	3.87	0.86	3.98	0.85	3.84	0.85	3	มาก
3. ด้านจิตใจ	4.52	0.96	3.98	0.92	4.05	0.83	3.97	0.87	2	มาก
รวมเฉลี่ย	3.90	0.87	3.97	0.85	4.01	0.82	3.96	0.85		
ระดับความสุข	มาก		มาก		มากที่สุด					มาก

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ พบว่าความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาในภาพรวมครั้งที่ 1, 2 และ 3 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.87) มาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.85) และมากที่สุด ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.82) ตามลำดับ ซึ่งผลรวมเฉลี่ยครั้งที่ 1, 2 และ 3 พบว่านักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้ระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษารายด้าน ด้านอารมณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.74)

ด้านจิตใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.87) และด้านสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.85) ซึ่งมีข้อมูลเชิงคุณภาพจากการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา ดังนี้

ด้านอารมณ์ ผลจากการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ด้านอารมณ์ พบว่า นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้ มีความพยายามและกระตือรือร้นที่จะทำหน้าที่ของตนเองตามที่ได้รับมอบหมาย เนื่องจากต้องรับผิดชอบร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่ม นักศึกษารูสึกเพลิดเพลินกับการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ในห้องเรียนเป็นกลุ่ม เนื่องจากได้มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนสมาชิกทั้งในกลุ่มและทั้งห้อง เวลาที่ตอบคำถามหรือทำกิจกรรม นักศึกษารู้สึกดีเมื่อได้รับคำชมเชยเป็นกำลังใจในการเรียนรู้ และการพูดคุยระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และการพูดคุยกับอาจารย์ผู้สอนทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นกันเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ดังตัวอย่างถ้อยคำ เช่น “กิจกรรมใน Zoom โดยอาจารย์จัดแบ่งกลุ่ม เพื่อน ๆ ในกลุ่มได้ใช้เวลาและได้พูดคุยกันช่วยกันในกลุ่ม เป็นกิจกรรมที่ดีมาก ๆ เลยค่ะ”, “รู้สึกมีกำลังใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และรู้สึกกล้าแสดงออกมากขึ้นในการที่จะพูดภาษาอังกฤษ” และ “รู้สึกดีใจและมีความสุขทั้งวันเลยคะ วันนั้นจะอารมณ์ดีเป็นพิเศษ” เป็นต้น

ด้านจิตใจ ผลจากการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ด้านจิตใจ พบว่า นักศึกษาเห็นคุณค่าในตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถทำได้ ทำให้นักศึกษามีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าในอนาคต มีความต้องการให้ตนเองพัฒนาภาษาอังกฤษผ่านวิธีการต่าง ๆ มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น และไม่ท้อแท้เมื่อตอบผิดหรือผลงานของตนเองไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ดังตัวอย่างถ้อยคำ เช่น “ตัวเราต้องมีความสุขกับการพัฒนาตนเอง ถ้าเรามีความสุขมันเป็นการเริ่มต้นที่ดีเหมือนเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้เราเกิดความสนใจในการเรียนรู้”, “เตรียมบทเรียนมาล่วงหน้าก่อนที่จะถึงชั่วโมงเรียนทำให้เรียนรู้ได้เร็วกว่าเดิม และเข้าใจในสิ่งที่ไม่เข้าใจในบทเรียนเมื่ออาจารย์ทบทวนให้อีกครั้งหนึ่ง การฝึกการสนทนาโดยการพิมพ์พูดคุยกับเพื่อนในสื่อออนไลน์หรือคุยกับ AI Chat ในเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ วันละประมาณ 1 ชั่วโมง ทำให้อ่านและพิมพ์ภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วกว่าเดิม” และ “พยายามตั้งเป้าหมายและตั้งใจทำมันอยู่เสมอให้เกิดความเคยชิน เมื่อเราฝึกฝนจนมันเป็นกิจวัตร เราจะได้มีความสุขในการเรียนรู้สิ่งใหม่อยู่เสมอ” เป็นต้น

ด้านสังคม ผลจากการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ด้านสังคม พบว่า นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ทั้งกับเพื่อนสมาชิกเพื่อนร่วมห้อง และผู้สอน เนื่องจากนักศึกษาได้รับความเอ็นดูเอาใจใส่ และการพูดคุยขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นกันเอง ได้รับการยกย่องชมเชยเวลาที่ตอบคำถามถูกและไม่ถูกดำเนินเวลาที่ตอบคำถามผิด ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการพูดคุยกับสมาชิกในกลุ่ม นักศึกษารับฟังและยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยน

ความคิดเห็น รู้สึกสบายใจที่ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนสมาชิก ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ดังตัวอย่างถ้อยคำ เช่น “ได้เรียนในสิ่งใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยรู้ ได้ยิน หรือเห็นมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กน้อยจนไปถึงเรื่องสำคัญ”, “การทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ และได้ทำงานในเวลาเรียน” และ “อาจารย์ใจดี ไม่ต้องเครียด ถึงเวลาก็เรียน ถึงเวลาก็ส่งงาน คุยง่าย ทำให้นักเรียนเต็มใจเรียนและทำงานส่งมากขึ้น” เป็นต้น

อีกทั้งการบันทึกความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาในประเด็นอื่น ๆ พบว่า นักศึกษามีความสุขเมื่อได้ลองใช้วิธีการเรียนรู้ใหม่ ๆ ประยุกต์ใช้กับสื่ออื่น ๆ นอกเหนือจากในหนังสือ เข้าใจการใช้ภาษาและวัฒนธรรมอื่น ๆ ช่วยให้นักศึกษาอ่านเข้าใจได้มากขึ้น พัฒนาความสามารถตามศักยภาพของตนเอง โดยไม่กดดันให้ตนเองประสบความสำเร็จมากเกินไป ยอมรับความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ภาษา และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งประเด็นดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ดังตัวอย่างถ้อยคำ เช่น “หาวิธีการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ เพิ่มเติม ไม่ใช่แค่ในตำรา แต่เป็นการดูหนังฝรั่ง ฟังเพลงสากล และแกะคำพูดที่เขาพูด ฟังสำเนียงเขา แล้วพูดตาม”, “ต้องเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมอังกฤษก่อนถึงจะเข้าใจว่าภาษาต้องการสื่ออะไร และนำไปประยุกต์กับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เราจะรู้สึกภาษาอังกฤษนั้นใกล้ชิดกับเราเมื่อเราเรียนรู้วัฒนธรรมและภาษาอังกฤษแล้ว เราจึงเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจและมีความสุข” และ “ไม่กดดันตัวเองค่อยเป็นค่อยไป และเปิดใจ” เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลจากการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและมีความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (APRS Model) ซึ่งผ่านการสังเคราะห์เอกสารสัมมนาอาจารย์ผู้สอนและสอบถามนักศึกษาเพื่อนำมาสร้างรูปแบบที่สามารถตอบสนองความต้องการผู้เรียน จากนั้นนำไปตรวจสอบจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ประสบการณ์ เพื่อให้เครื่องมือมีคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ถูกต้องเหมาะสมที่จะนำไปใช้ ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนา

รวมไปถึงใช้กระบวนการวิจัยแบบผสมผสานวิธีเพื่อเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ สอดคล้องกับ มาเรียม นิลพันธุ์ (Nilapun, 2015) ได้กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนาเป็นการศึกษาทั้งที่เป็นการวิจัยพื้นฐาน (basic research) และวิจัยประยุกต์ (applied research) การศึกษาส่วนใหญ่ที่เป็นวิจัยพื้นฐานมุ่งหาความรู้ความจริงเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ในการหาความรู้วิชาการ รวมถึงการออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีการนำวิธีการเชิงระบบ (system approach) มาใช้กับการออกแบบช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการไปสู่จุดหมายทางการศึกษาได้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากระบบจะช่วยให้การดำเนินงานต่าง ๆ เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย (Khammanee, 2019) และในการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ประกอบด้วยข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เพียงพอ และสามารถนำไปตอบปัญหาการวิจัยได้ครบถ้วนมากที่สุด Creswell and Plano Clark (2011) กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนาใช้กระบวนการแบบผสมผสานวิธี (mixed method research) เป็นการนำเอาวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) มาผสมผสานเพื่อให้ได้คำตอบของคำถามการวิจัย อีกทั้งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (reading comprehension) และความสุขในการเรียนรู้ (happiness in learning) จากนั้นนำผลการสังเคราะห์มาสร้างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (APRsS Model) สอดคล้องกับการศึกษาของ วรมิพาณิชย์ อินทรานุกร ณ อยุธยา และวิสาข์ จิตวิวัฒน์ (Indrangkura Na Ayudhya & Chattiwat, 2019) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานและการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีปฏิสัมพันธ์ผ่านการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากการออกแบบการเรียนรู้ที่นั้นเกิดจากความต้องการของผู้เรียนที่ได้ทำการศึกษาจากข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา และข้อมูลความต้องการของผู้เรียน เพื่อจัดเนื้อหาบทเรียน และจัดรูปแบบการเรียนรู้ให้เกิดความสอดคล้องกันและเป็นไปตามการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่สอดคล้องกัน

2. ผลจากการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (APRsS Model) พบว่า

2.1 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยภาพรวมพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจจะเป็นเนื่องมาจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบที่ตอบสนองความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักศึกษาต้องการ โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) กระตุ้นก่อนอ่าน (activate prior knowledge: A) 2) คาดเดาและวางแผน (predict and plan: P) 3) อ่านและแลกเปลี่ยน (read and share: Rs) และ 4) สรุปสิ่งที่อ่าน (summarize: S) เป็นขั้นตอนการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษาความต้องการพื้นฐานและสังเคราะห์เอกสาร ตามแนวคิดของการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) ที่มีขั้นตอนการเรียนรู้ที่เริ่มจากการให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับสิ่งที่จะอ่าน สอดคล้องกับแนวคิดของ Rosenshine and Meister (1994) ซึ่งกล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้เริ่มที่การทำนาย (predicting) เป็นการทำนายเรื่องที่จำอ่านโดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ผู้อ่านว่ารู้อะไรบ้างแล้วเกี่ยวกับชื่อเรื่องที่อ่านเพื่อจะนำไปสู่เนื้อหาที่อ่าน รวมถึงประสบการณ์ความรู้เดิมมาช่วยทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งในการเรียนการสอนนั้นกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะมีโอกาสแบ่งปันความรู้และประสบการณ์กับเพื่อนร่วมชั้น และนำเอาการแบ่งปันความรู้นั้นไปช่วยสร้างความจำจากสิ่งที่อ่านอย่างมีความหมาย สอดคล้องกับการศึกษาของ Giorgdze and Dgebuadze (2017) ที่กล่าวว่า กระบวนการปฏิสัมพันธ์นั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการสื่อสาร ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการสะท้อนหรือบอกสิ่งที่ตนเองคิด ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดไปพร้อม ๆ กัน การเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์นั้นจะคำนึงถึงความต้องการ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2.2 ความสุขในการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ

ปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้ในภาพรวม 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ในภาพรวมครั้งที่ 1 และ 2 อยู่ในระดับมาก และครั้งที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ความรู้ พูดคุยร่วมกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มขณะทำกิจกรรมการอ่าน โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ คอยช่วยเหลือ ชี้แนะให้คำแนะนำเวลาที่นักศึกษาต้องการ ซึ่งไม่มีการตัดสินความคิดของนักศึกษาว่าผิดหรือถูก ถ้านักศึกษาตอบคำถามถูกหรือทำกิจกรรมได้ดี ก็จะได้รับคำชมเชยและยกย่อง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น กล่าวตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ อันจะส่งผลให้มีความสุขในการเรียนรู้ในระดับมาก รวมถึงลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนร่วมกันรับผิดชอบ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษามากขึ้นในการเรียนออนไลน์ อีกทั้งการใช้เทคโนโลยีในการทำกิจกรรม แบบฝึกหัดที่อยู่ในรูปแบบของออนไลน์ นักศึกษาสามารถใช้สมาร์ตโฟนในการค้นหาข้อมูลและทำแบบฝึกหัดไปพร้อม ๆ กัน เกิดความตื่นตัว แพลกใหม่ในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือ Johnson et al. (1994) ได้กล่าวถึงประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า การเรียนรู้ดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น (greater psychological health) ผู้เรียนมีความรู้สึกดีและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญความเครียดและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และผู้เรียนมีความรู้สึกสนุกที่ได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย พอใจที่ผู้สอนให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น และเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ และความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษา ประกอบด้วยความรู้สึกที่ว่าตนเองได้รับการยอมรับว่าเป็นคนที่มีความสามารถ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ มีความอยากรู้และต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น (Ruchirat, 2015) อีกทั้งการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (interactive approach) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีโอกาสพูดคุยและรับฟังผู้อื่น มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในการเรียนออนไลน์ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่โดยปกตินักศึกษาจะอาศัยในที่พำนัก และไม่ค่อยได้มีโอกาสร่วมงานร่วมกับเพื่อน ไม่เหมือนกับการเรียนในห้องเรียนปกติ ดังนั้น การพูดคุยมีปฏิสัมพันธ์ทั้งกับเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอน ทำให้นักศึกษาเกิดความแปลกใหม่ในการเรียนรู้แบบออนไลน์ มีโอกาสทำกิจกรรม

การอ่านเป็นกลุ่มผ่านกระบวนการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน Giorgdze and Dgebuadze (2017) กล่าวว่า กระบวนการปฏิสัมพันธ์นั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการสื่อสาร ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการสะท้อนหรือบอกสิ่งที่ตนเองคิด ซึ่งแตกต่างจากการเรียนแบบดั้งเดิมที่ให้ครูเป็นผู้ส่งสารและนักเรียนรับสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิศาการ เจริญดี (Charoendee, 2018) ที่พบว่าปัจจัยด้านการจัดการสภาพแวดล้อมในการเรียน ความเจริญก้าวหน้าและการองงามของตนเอง ความมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น การมีเป้าหมายในชีวิต และการยอมรับตนเองมีผลต่อความสุขในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้

1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลให้นักศึกษามีความสุขในการเรียนรู้ในภาพรวมระดับมาก แสดงว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ ผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาสามารถนำไปใช้เพื่อส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาได้

2. ก่อนนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ ผู้สอนต้องศึกษาทำความเข้าใจองค์ประกอบของรูปแบบ โดยเฉพาะขั้นตอนการเรียนรู้และปัจจัยความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ พร้อมทั้งชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจถึงขั้นตอนการเรียนรู้ รวมถึงการวัดและประเมินผลให้ชัดเจนทุกขั้นตอน อีกทั้งผู้สอนควรมีทักษะการบริหารจัดการชั้นเรียนที่สามารถสื่อสาร ช่วยเหลือและสนับสนุนผู้เรียน การใช้สื่อที่เหมาะสม และสามารถวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพื้นฐานภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน เช่น ผู้เรียนในระดับเก่ง กลาง และอ่อน

2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ ในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะด้านเทคโนโลยี เป็นต้น

3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมทักษะความสามารถเชิงสมรรถนะ (soft skills) อื่น ๆ เช่น การจัดการเวลา การตัดสินใจ ความมั่นใจ ในการใช้ภาษา การสื่อสาร ทักษะระหว่างบุคคล เป็นต้น

References

- Barchers, S. I. (1998). **Teaching Reading: From Process to Practice**. CA: Wadsworth.
- Bartlett, B. J. (1978). **Top-Level Structure as an Organizational Strategy for Recall of Classroom Text**. Doctoral dissertation, Arizona State University, Arizona, USA. [Online]. Retrieved October 25, 2021 from <https://www.proquest.com/openview/f6fb49e1b939bc0bbc78823b960cb37b/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y>
- Bundasak, Thanapol, Chaowiang, Kanok-on, Jungasem, Narumol, Rojana, Somwang, & Thainkumsri, Kanokpom. (2017). Affecting factors on nursing students anxiety while practicing in intensive care unit (ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลของนักศึกษาพยาบาลระหว่างฝึกปฏิบัติงานหอผู้ป่วยหนัก). **The Journal Prapokklao Hospital Clinical Medical Education Center**, 34(1): 6-16.
- Charoendee, Nisakorn. (2018). **A Scale Development of Happiness in the Learning of Vocational Students (การพัฒนามาตรวัดความสุขในการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา)**. [Online]. Retrieved October 22, 2021 from <https://buuir.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/7472>
- Chatkupt, Sansanee, Choochart, Usa, Praphrittham, Uayporn, & Tantirittisak, Tasanee. (2001). **Learning with Happiness: Neurotransmitter and Happiness of Learning (Research report) (การเรียนรู้อย่างมีความสุข : สารเคมีในสมองกับความสุขและการเรียนรู้) (รายงานการวิจัย)**. Bangkok: Office of the National Education Commission.
- Chattiwat, Wisa. (2000). **Teaching English Reading Comprehension (การสอนอ่านภาษาอังกฤษ) (2nd ed.)**. Nakhon Pathom: Faculty of Education, Silpakorn University.
- Creswell, J. W., & Plano Clark, V. L. (2011). **Designing and Conducting Mixed Methods Research (2nd ed.)**. Thousand Oaks, CA: SAGE.
- Duangloy, Manusvee. (2015). Factors affecting English reading problems of students in Rajamangala University of Technology Krungthep (ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ). **Journal of Technical Education Rajamangala University of Technology Thanyaburi**, 3(1): 153-167.
- EF English Proficiency Index (EF EPI). (2021). **EF English Proficiency Index**. [Online]. Retrieved October 22, 2021 from <https://www.ef.co.th/epi/regions/asia/thailand/>
- Gerlach, J. M. (1994). Is this collaboration? **New Directions for Teaching and Learning**, 1994(59): 5-14.
- Giorgdze, M., & Dgebuadze, M. (2017). Interactive teaching methods: Challenges and perspectives. **IJAEDU-International E-Journal of Advances in Education**, 3(9): 544-548.
- Grabe, W. (1991). Current developments in second language reading research. **TESOL Quarterly**, 25(3): 375-406.
- Haney, W. V. (1986). **Communication and Interpersonal Relations: Text and Cases (5th ed.)**. Homewood, IL: Irwin Professional Publishing.
- Harris, A. J., & Sipay, E. R. (1979). **How to Teach Reading: A Competency-Based Program**. NY: Longman.
- Indrangkura Na Ayudthya, Warampa, & Chattiwat, Wisa. (2019). The development of reading instructional model through transactional strategies instruction, project-based learning, and blended learning to enhance English reading ability, strategy use and creative thinking for undergraduate students of Faculty of Education (การพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานและการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีปฏิสัมพันธ์ผ่านการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน

- เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
การใช้กลวิธีในการอ่านและความคิดสร้างสรรค์ของ
นักศึกษาศึกษาศาสตรระดับปริญญาตรี). **Journal of Nakhonratchasima College (Humanities and Social Sciences)**, 13(3): 181-194.
- Jantarach, Vachira. (2011). A programme evaluation of the bachelor of education degree in English, the Faculty of Education, Silpakorn University (การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร). **Silpakorn Educational Research Journal**, 3(1-2): 64-78.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Holubec, E. J. (1994). **The Nuts & Bolts of Cooperative Learning**. MN: Interaction Book.
- Joyce, B. R., Weil, M., & Calhoun, E. (2015). **Models of Teaching** (9th ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson.
- Khammanee, Tissanana. (2019). **Science of Teaching: Knowledge for Effective Learning Organization (ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ)** (23rd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Kruse, K. (n.d.). **Introduction to Instructional Design and the ADDIE Model**. [Online]. Retrieved March 14, 2020 from <https://portal.ct.gov/-/media/CTDN/TtT2015/ttt2015module5IntroInstDesignADDIEpdf.pdf>
- Lin, C.-C. (2014). Learning English reading in a mobile-assisted extensive reading program. **Computers & Education**, 78: 48-59.
- Miller, W. H. (1990). **Reading Comprehension Activities Kit: Ready-to-Use Techniques and Worksheets for Assessment and Instruction**. NY: Center for Applied Research in Education.
- Nillapun, Maream. (2015). **Research Methodology in Education (วิธีวิจัยทางการศึกษา)** (9th ed.). Nakhon Pathom: Silpakorn University Printing House.
- Nuttall, C. (1996). **Teaching Reading Skills in a Foreign Language** (2nd ed.). London: Heinemann.
- Oczkus, L. D. (2018). **Reciprocal Teaching at Work: Powerful Strategies and Lessons for Improving Reading Comprehension**. [Online]. Retrieved October 23, 2020 from <https://eric.ed.gov/?id=ED585752>
- Palincsar, A. S., & Brown, A. L. (1986). Interactive teaching to promote independent learning from text. **The Reading Teacher**, 39(8): 771-777.
- Rosenshine, B., & Meister, C. (1994). Reciprocal teaching: A review of the research. **Review of Educational Research**, 64(4): 479-530.
- Ruchirat, Sudhathai. (2015). Empowerment to develop instructional competency of teachers that promote happiness learning of students (การเสริมพลังเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน). **Journal of Education Silpakorn University**, 13(1): 104-113.
- Silpakorn University. (2019). **Annoucement of Silpakorn University: Subject English Criteria of Doctoral Students of Silpakorn University (ประกาศมหาวิทยาลัยศิลปากร เรื่อง มาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยศิลปากร)**. [Online]. Retrieved October 22, 2021 from <https://president.su.ac.th/legal/images/law/7/st-E-14-1-62.pdf>
- WHO. (1996). **Report of the WHO Informal Consultation on the Evaluation and Testing of Insecticides**. [Online]. Retrieved October 22, 2021 from https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/65962/CTD_WHOPES_IC_96.1.pdf?sequence=1&isAllowed=y